

NAŠ ČUDEŽ

Zastrašujoča provokacija.
(Politika ekspres)

Pravo nelagodje obide človeka, ko vidi, ob kakšnih dogodkih je lahko Šaleška dolina zanimiva za sredstva javnega obveščanja. Prav nič ni številnih novinarjev v nedeljo oviralo, da ne bi prišli k težko dostopni Prednekovici domačiji v Zavodnjah, da bi opazovali in sodelovali na ustanovnem zboru ekološkega društva. Stvar je jasna: Šaleška dolina je v ožji in širši domovini vedno bolj znana po umiranju in uničevanju narave. Če so nekoč našo domačijo opevali kot čudež socialističnega gospodarstva, delovni polet ljudi in ustvarjanje humanega okolja po meri ljudi, potem jim danes res ne preostane drugega kot govoriti o cesarjevih novih oblačilih. Očetje našega čudeža niso zmogli ali znali razumeti, da ropanje naravnih bogastev prinaša tudi nekatere neprijetne posledice. Danes je čas velikih proslav nepreklicno minil. Ostajajo le spomini, obledele fotografije in morda tudi nekoliko kesanja in sramu.

Rokave bo potrebno zavihati čez komolce. Tokrat ne za graditev spomenikov, ampak za njihovo ohranjanje. Človeku prijazno naravno okolje bo namreč prav kmalu tako izjemna redkost, da jo bomo z veseljem proglasili za spomenik. Tak spomenik, ki ne bo godil le očem, ampak tudi eksistenčnim potrebam ljudi. Poglejte, mar ni zanimivo in pomenljivo dejstvo, da se morajo za takšne »svete« cilje državljani organizirati v ljubiteljska društva? Mar takšna poteza ni predvsem izrecna in ostra kritika tistim uslužbencem in organizacijam in institucijam, ki so dolžne za varovanje narave in zdravega človekovega okolja poklicno skrbeti?! Tudi v naši občini! Bilo bi neprijazno in netaktno poimensko naštetimi imena tovarišev in tovarišic, ki za solidne plače »varujejo« naše okolje, na-

ravno in kulturno dediščino. Pa tudi nekoristno, saj bi tvegali le zamero, rezultate pa bi bilo mogoče meriti zgolj s količino in številom težav, ki bi si jih nakopal na glavo.

To pa seveda ne pomeni, da delo poklicnih varstvenikov okolja ni budno spremljano in dokumentirano. Zasluge in grehi niso nikoli ostali do konca skriti in tudi tokrat ne bodo. Toda od tega pomembnih koristi seveda tudi ne bo – le kakšna nezaslužena medalja bo obtičala v predalu.

Časi, ko je veljalo, da je ljudstvo predvsem premalo razumno in modro, da bi lahko suvereno odločalo o lastni usodi, so očitno in nepreklicno mimo. Doleti nas lahko samo še dvoje: ali prava demokracija ali pa dejanska in dokončna vrnitev v fevdalizem. Te dni v širnem slovenskem prostoru odmeva izjava dr. Ljuba Bavcon, ki jo je izrekel na zboru slovenskih kulturnih delavcev prejšnji teden v Ljubljani: »Poleg tega pa bi seveda rad povedal, da postopek, kakršen zdaj teče, je v skladu z veljavno zakonodajo, pri čemer puščam ob strani vprašanje, kakšna je ta zakonodaja. Ta zakonodaja... je nesporno nelegitima in o njej bo še treba razpravljati«. To je bilo izrečeno seveda v zvezi z Janezom Janšo, ki še vedno čemi v priporu in slovensko, jugoslovansko in svetovno javnost opozarja na dejstvo, da se pri nas dogajajo nenavadne in prelomne stvari.

Ustanovni zbor Šaleškega ekološkega društva je povezanost naše doline s Slovenijo in demokratičnimi silami dokazal tudi z nepredvidenimi presežki, ki z varovanjem okolja na prvi pogled nimajo nobene prave zveze. Tam, pri Predneku, »bogu za hrbtom«, so domovinsko pravico zasegle tri državljanske iniciative: ljudje so podpisovali izjave za ustanovitev območne kmečke zveze, za referendumsko odločanje o ustavnih amandmajih za korektnost postopka proti Janezu Janši in za možnost njegove obrambe na svobodi.

Pomlad prihaja! Zasenčena z aprilskimi oblaki, toda ali ni v Zavodnjah 5. aprila lilo kot za stavo. Pa so bili ljudje kljub temu vedrih obrazov in odprtih src.